

Держава управляє певною часткою власності, яка не закріплена за окремими державними організаціями та установами, а належить суспільству в цілому. Ця частка державного майна та кошти державного бюджету становлять державну казну країни. Тому в приватноправових відносинах виступає не держава в цілому в єдності своїх функцій та органів, а держава як загальнодержавна казна у вигляді своїх фінансових організацій, що діють у певній галузі комерційної, господарської діяльності.

Визначеність та стабільність правового статусу держави, який регулюється нормами внутрішньодержавного права, позитивно впливає на її міжнародно-правовий статус, підвищує її авторитет та відкриває широкі можливості для співробітництва з іншими державами [3, с. 97].

Список використаних джерел

1. Теорія держави та права : навч. посіб. / Є. В. Білозьоров та ін. / За заг. ред. С. Д. Гусарева, О. Д. Тихомирова. Київ : НАВС, Освіта України, 2017. 320 с.
2. Цвік М. В., Петришин О. В. Загальна теорія держави і права : підруч. для студ вищ. навч. закл. Харків : Право. 2009. 584 с.
3. Панчишин А. В. Поняття, ознаки та структура категорії «правовий статус». *Часопис Київського університету права*. 2010. № 2. С. 95–98.

*Пендюра Софія Максимівна,
курсант навчально-наукового
інституту № 2 Національної
академії внутрішніх справ*

Науковий керівник:

*Харченко Наталія Петрівна,
старший викладач кафедри
теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук*

АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ ТИПОЛОГІЇ ДЕРЖАВИ

Відтоді як держава і право стали об'єктами наукових досліджень, проблеми їх класифікації, виділення видів або типів держав і правових систем, їх порівняльного аналізу постійно були в центрі уваги вчених і юристів, і філософів.

У науковій літературі було створено велику низку типологій держави, до того ж використовуються найрізноманітніші критерії класифікації (основи поділу): рівень розвитку держави, соціальний характер, ступінь демократичності, форми держави тощо.

Глибоке і всебічне вивчення держави зумовлює використання диференційованого підходу до досліджуваної теми.

Якщо говорити про типологію держави, то слід зазначити, що в процесі її проведення вчені спираються на великий фактичний матеріал, який накопичувався різними юридичними і неюридичними науками, серед яких: теорія держави та права, історія держави і права, політологія, конституційне право тощо.

Процес типології держав створює об'єктивну основу для наукового проникнення в глибинні прошарки процесу об'єктивно-історичного розвитку держави, дозволяє проводити чітке розмежування між науковими і псевдонауковими державно-правовими теоріями, дає можливість втілювати державно-правове будівництво в різних державах на науковій, підтвердженій життям основі.

Значення і необхідність вирішення цих проблем німецький дослідник держави і права Г. Еллінек ще в 1908 р. визначив наступним чином: «Для того, щоб отримати закінчене уявлення про сутність держави, будь-якому досліднику, що вивчає даний феномен, по-перше, необхідно розглянути процес його виникнення і припинення, по-друге, необхідно з'ясувати, в рамках якого загального типу дана держава індивідуалізована. Найвищою мірою повчально розглянути ті типи держави, які історично пов'язані з сучасною державою в тому сенсі, що воно коштує до них відносно історичного спадкоємства. Типологія держав, яка передбачає певне систематичне упорядкування останніх за породжуваними відповідною епохою їхніми найважливішими властивостями та аспектами, що характеризуються загальними сутнісними ознаками, однією з ключових проблем не тільки теорії держави і права, а й усього державознавства» [1, с. 78].

Ця проблема за змістом теоретична, її вирішення дає змогу сконструювати природно-історичний процес переходу держави від однієї субстанціальної якості до іншої, визначити зміст та сутність держави на певному етапі розвитку, водночас має істотне практичне значення для державного будівництва на сучасному етапі. Теоретичні знання про історичні типи держав дають, зокрема, можливість конкретним країнам визначити тип своєї держави і на основі цього здійснювати державотворчі процеси у правильному напрямі. Саме факт неврахування цих теоретичних положень у нашій країні, де упродовж 30 років не спромоглись визначити, що собою являє сучасна українська держава, якого вона типу, куди їй треба прямувати, зумовили практичну потребу знову повертатися до проблеми типологізації держав.

Поетапність та дискретність не тільки не означають визнання деякого розриву в історії людства, а навпаки, це означає, що розвиток людського суспільства, а разом з ним держав безперервно продовжуючий історичний процес. При вирішенні проблем типології не можна випускати з поля зору те, що процес розвитку державної матерії нерозривно пов'язаний з постійним розвитком соціальної сутності, змісту і призначення держави, а також з корінними змінами основних принципів їх організації і функціонування. Наприклад, якщо в якості одного із важливих принципів рабовласницького типу

держави виступав принцип приватної власності на основі засоби виробництва і на людей-рабів, то в якості одного із основних принципів буржуазного типу держави виступає уже принцип формально-юридичної рівності всіх громадян перед законом. Одним із важливих принципів феодального типу держави був принцип васального підпорядкування та інші [2, с. 213].

Під час цього процесу важливо враховувати положення про те, що процес переходу держави від одного ступеня до іншого, від одного типу держави до іншого органічно охоплює елементи еволюційності розвитку державно-правових явищ з елементами їх дискретності, революційності.

Якщо в типологізації держави замість категорії «суспільно-економічна формація» взяти за основу категорію «суспільна формація» як певну систему соціально-економічних та духовно-світоглядних властивостей суспільства, котра визначає зміст і сутність такого надбудовного її елемента, як держава, то основних історичних типів держави можна виділити два: нереспубліканський та республіканський зі ще одним – перехідним – типом. Оскільки ці історичні типи держави визначаються характерними для відповідної історичної епохи її внутрішніми та зовнішніми властивостями.

Список використаних джерел

1. Теорія держави та права : навч. посіб. / Є. В. Білозьоров та ін. / За заг. ред. С. Д. Гусарева, О. Д. Тихомирова. Київ : НАВС, Освіта України, 2017. 320 с.
2. Цвік М. В., Петришин О. В. Загальна теорія держави і права : підруч. для студ вищ. навч. закл. Харків : Право. 2009. 584 с.

***Підпригора Катерина Олегівна,**
здобувач ступеня вищої освіти магістра
навчально-наукового інституту заочного
та дистанційного навчання
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник:
Власенко Валерій Павлович,
доцент кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук*

ОСОБЛИВОСТІ ПРИЗНАЧЕННЯ СУДДІВ У РІЗНИХ ПРАВОВИХ СИСТЕМАХ СУЧАСНОСТІ

Авторитет судової гілки влади передусім залежить від її носіїв – суддів. За міжнародними стандартами держава зобов'язана створити умови для підготовки високопрофесійних суддів, які будуть виконувати роль не лише виконавців, що